

Vuoden 1968 alkoholilainsäädännön selitysteos Uusi alkoholilainsäädäntö (Junno Pekkala, Helsinki 1970) on lainmuutosten johdosta monilta osiltaan vanhentunut.

Tarkistettu jatko tälle kirjalle on tekijän juuri ilmestynyt uusi kirja Alkoholilaki ja laki keskioluesta selityksin. Teoksessa on otettu huomioon alkoholilainsäädännössä tapahtuneet muutokset 1.10. 1989 saakka.

Kirjassa on entiseen tapaan käsitelty ja selostettu pykäläkohtaisesti

alkoholilainsäädännön päälait — alkoholilaki ja keskiolutlaki. Lisäksi kirjassa on erillinen alkoholiverotusta koskeva osa ja liitteenä eräät alkoholilainsäädäntöön kuuluvat tai siihen läheisesti liittyvät lait, asetukset ja päätökset.

Teos on tarkoitettu lähinnä käsikirjaksi niille, jotka osallistuvat alkoholilainsäädännön noudattamisen valvontaan. Kirjasta on hyötyä mm. kunnallisille alkoholitarkastajille, poliisille, syyttäjäviranomaisille ja tuo-

mioistuille. Kirjaa voidaan käyttää myös alaan liittyvässä opetuksessa ja koulutuksessa.

Kirjan tekijä, Alkon johtokunnan jäsen varatuomari Junno Pekkala on osallistunut alkoholilainsäädännön kehittämistyöhön mm. vuoden 1958 alkoholikomitean sihteerinä, vuosina 1965–1966 ja 1967–1968 eduskunnan alkoholilakivaliokunnan sihteerinä sekä vuosina 1976–1978 parlamentaarisen alkoholikomitean asiantuntijajäsenenä. Lisäksi hän on monin tavoin osallistunut alkoholilakien täytäntöönpano- ja soveltamismääräysten valmisteluun.

Teoksen (sid., 375 s.) on kustantanut Restamark.

Tuhlattuja päiviä

Jackson, Charles: Tuhlattuja päiviä. Suom. Heikki Salojärvi. Helsinki: Love Kustannus, 1989, 266 sivua

Holbergin, Lowryn ja Bukowskin rinnalle on käännöskirjallisuuden juoppokuvauksiin ilmestynyt Loven kustantama Tuhlattuja päiviä.

Charles Jacksonin Lost weekend ilmestyi alun perin 1944, ja Billy Wilder teki sen pohjalta samannimisen elokuvan. Käännöksessä nimi on muuttunut alkuperäistä romanttisempaan muotoon.

Jackson kuvaa hyvää vauhtia rapioituvan tuurijuopon uutta sortumista viikonlopun aikana. Päähenkilöstä Donista yleensä huolehtiva veli lähtee viikonlopuksi pois kaupungista jättäen tämän vastentahtoisesti heidän yhteiseen asuntoonsa.

Tilaisuuden tullessa Don heittäytyy antaumuksella juopon rooliinsa. Rituaaliin kuuluu rahojen hankkiminen varastamalla, panttaamalla tai katteettomia lupauksia vastaan lai-

naamalla. Tässä vaiheessa hän voi vapautua itseensä kohdistuvista epäilyistään täyttämällä omat ja muiden odotukset, noudattamalla vanhaa kaavaa, ja mitä enemmän hän pettää ja käyttää hyväkseen läheisiä ihmisiä, sitä suurempi on täyttymys. Suurimman nautintonsa hän saa tehdessään päätöksen ruveta juomaan eikä suinkaan juodessaan.

Muihin rooleihin hän ei kykene enää sitoutumaan suhteessa entiseen rakastettuunsa Heleniin, veljeensä eikä muihin ihmisiin. Hän toistaa kuviota, joka syntyi häneen nuorena kohdistetuista odotuksista, joita hän ei koskaan kyennyt täyttämään. Konkreettisimmin tämä ilmenee Donin piileskellessä Helenin yhteydenottoyrityksiltä sekä niihin ja koko ihmis-suhteeseen sisältyviltä velvoitteilta. Kuitenkin hän euforian hetkinä paneutuu juuri entisten odotusten mukaisiin stereotyyppisiin rooleillekkisiin, joissa hän on muiden ihmisten

yläpuolella ja tavoittamattomissa. Ne ovat toinen tapa irrottautua itseän kohdistuvasta eksistentiaalisesta epävarmuudesta ja saavuttaa hyvänolon ja kaikkivoipaisuuden tunne. Niiden avulla hän voi luoda illuusion egosta, joka on itseymmärryksellä hallittavissa.

Don selittää itselleen juovansa, koska on juoppo, "koska yksi lasillinen on liikaa ja sata liian vähän". Hän suhtautuu hieman alentuvasti niihin, jotka ratkaisevalla hetkellä, ryypätyn yön jälkeen herätessään, tuntevat inhoa jo pelkkää juomisen ajatusta kohtaan. Tämä paljastaa eron todelliseen juomariin, jonka himo on edellisestä illasta vain paisunut. Tämän selittämiseen hänen pinnallinen itseymmärryksensä ei kuitenkaan riitä, vaan tyytyy vetoamaan omaan ristiriitaisuuteensa.

Don eroaa Bukowskin juopottelevasta kirjailijasta ratkaisevasti siinä, että Bukowskilla perimmäinen logos, jäsentävä periaate, on kuitenkin aina kirjoittaminen. Juominen on tälle alistainen elämäntapa.

Anssi Auvinen